

ligesom regler efter stk. 2 og 3 – kunne være nødvendige til opfyldelse af – eller kontrol med – foranstaltninger i henhold til de i § 60 b nævnte internationale overenskomster.

De regler, der vil blive fastsat efter *stk. 2 og 3*, har først og fremmest til formål at muliggøre tilvejebringelsen af en autorisationsordning omfattende hele plante- og dyreområdet for det tilfælde, at tilsvarende bestemmelser gennemføres ved en ændring af jagtloven. De foreslåede ændringer indeholder imidlertid – på samme måde som ændringen, jfr. *stk. 4* – også hjemmel til at fastsætte regler af den nævnte art, f. eks. til regulering af import eller vedrørende salg, for såvel enkelte arter af de omhandlede dyr og planter som flere eller alle arter, og dette hvadenten de er fredede i medfør af *stk. 1* eller ej. Der henvises i denne forbindelse også til bemærkningerne til ændringsforslag § 1, nr. 31 vedrørende § 60 b.

Fastsættelse af regler efter de foreslåede bestemmelser vil i givet fald ske efter forhandling med landbrugsministeriet og – i det omfang reglerne vedrører levende dyr – med justitsministeriet, under hvis ressort dyreværnslovgivningen henhører. I sådanne forhandlinger vil i fornødent omfang også blive inddraget andre berørte ministerier og styrelser særligt i det omfang, der til disse er henlagt beføjelser vedrørende de dyr og planter, der omfattes af bestemmelserne. Endelig vil også berørte organisationer og foreninger blive hørt.

Til nr. 30 (§ 60 a).

Den nuværende § 60 a blev indsat i forbindelse med de i 1975 gennemførte ændringer af naturfredningsloven, jfr. Folketingstidende 1974–75, tillæg A, sp. 2251 f.

Der er endnu ikke udstedt bekendtgørelser i henhold til § 60 a, men i forbindelse med en igangværende undersøgelse med henblik på udnyttelsen af hjemmelen i § 60 a til at gribe ind overfor den støjvoldende ikke-erhvervsmæssige motorbådssejls er det blevet konstateret, at der er behov for også at kunne regulere den motorbådssejls, der selv om den ikke er støjvoldende, alligevel kan være til gene for omgivelserne. Det drejer sig i denne henseende i første række om motorbådssejls, der sker med store hastigheder, hvilket kan medføre alvorlige gener for omgivelserne, herunder for den vilde fauna. § 60 a, 1. pkt., foreslås derfor ændret, således at der tilvejebringes en hjemmel for miljøministeren til også at kunne regulere motorbådssejls af den sidstnævnte art.

Endvidere foreslås i § 60 a, 1. pkt., indsat, at regler om motorbådssejls fastsættes »efter for-

handling med handelsministeren«. Baggrunden herfor er, at regler om sejls i almindelighed henhører under handelsministeriets ressort.

I bemærkningerne til lovforslaget til den nuværende § 60 a er anført, at landbrugsministeriet vil blive inddraget, hvor regler der fastsættes i medfør af bestemmelsen, tager sigte på en beskyttelse af pattedyr og fugle. I bemærkningerne er endvidere forudsat, at også justitsministeriet må inddrages under hensyn til reglernes karakter af ordensforskrifter. Dette gælder naturligvis fortsat, d.v.s. også ved fastsættelse af regler om den ikke-erhvervsmæssige motorbådssejls, som er til gene for omgivelserne på grund af andet end støj.

Til nr. 31 (§ 60 b).

Den foreslåede ændring tager sigte på at tilvejebringe en klar hjemmel for regeringen også til at kunne indgå overenskomster med fremmede stater om iværksættelse af fælles foranstaltninger til beskyttelse af enkelte arter af planter og dyr. Det har således vist sig, at der ikke i den gældende lovgivning findes hjemmel til at fastsætte regler om forbud mod danske statsborgeres jagt på eller fangst af isbjørne på det åbne hav, regler som principielt er nødvendige, såfremt Danmark i fuldt omfang – efter en tiltrædelse heraf – kan efterleve bestemmelserne i den internationale aftale fra 1973 om beskyttelse af isbjørne. Den pågældende aftale er udarbejdet på en konference i Oslo, hvori deltog repræsentanter – foruden fra Danmark – fra Canada, Norge, Sovjetunionen og USA. Aftalen er siden ratificeret af de sidstnævnte lande, medens en ratifikation fra Danmarks side er under forberedelse efter udvidelsen af jagt- og fiskerizonen omkring Grønland til 200 sømil.

Den foreslåede regel vil ikke blive udnyttet, hvor tilsvarende kompetence findes i speciallovgivningen. Således kan der efter jagtlovens § 55 indgås overenskomster med fremmede stater om iværksættelse af fælles foranstaltninger til beskyttelse af trækfugle, og gennemførelsesbestemmelserne i denne henseende træffes af landbrugsministeren. En tilsvarende særlig kompetence findes for så vidt angår hvaler i lov om hvalfangst (lov nr. 109 af 15. marts 1939), § 14.

Det forudsættes også i øvrigt fortsat, at de regler, som miljøministeren efter den gældende lovs § 60 b kan fastsætte til opfyldelse af internationale overenskomster, der afsluttes i henhold til *stk. 1*, forhandles nærmere med andre ministerier og styrelser, i det omfang de internationale overenskomster griber ind over områder, hvor der er tillagt andre ministerier specielle kompetencer.